

Выббар

Газета Магілёўскай абласной кааліцыі дэмакратычных сілаў

Отдайте нам зарплату!

Более полусотни бывших и нынешних работников "Парнаса" месяцами не могут добиться выплаты заработанных денег.

При этом принадлежащий горецкому "олигарху" Игорю Измайловичу ресторан исправно работает и получает доход. Все упирается в юридические формальности. Дело в том, что в последние годы "Парнас" и другие объекты этого предпринимателя формально именовались ЧУП "БелРосСтрой", приняв эстафету у ставшего неплатежеспособным "БелРоса". Нынче же ситуация повторяется с точностью до наоборот. Теперь уже неплатежеспособен "БелРосСтрой", а его имущество (а в основном это – здания) описано хозяйственным судом в счет погашения задолженностей. Пользуясь странной лояльностью местной исполнительной власти, Измайлович снова перевел деятельность "под крылышко" "БелРоса", бросив работавших в "Строе" (вы еще не запутались?) на произвол судьбы.

На сегодняшний день только по удовлетворенным судом искам задолженность по невыплаченной заработной плате составляет у фактически обанкротившейся организации более сорока миллионов рублей. В Горецком суде лежат на исполнении более пятидесяти исполнительных листов. А сроки невыплат тянутся у некоторых людей аж с мая прошлого года.

Мы побеседовали с некоторыми из них.

Александр, бывший сантехник. Ему должны за три месяца чуть более миллиона.

Григорий, работал водителем. С августа 2006-го года по март 2007-го не получил около 2700000 руб.

Сергей, еще один бывший водитель. Не получил почти три миллиона.

И все эти цифры – без учета выплат, которые положены людям за просрочку расчета при увольнении.

В еще более странной ситуации находится Галина, чья трудовая книжка по сей день находится в "БелРосСтрое". Как рассказала женщина, находящаяся "в подвешенном состоянии", после произведенной ревизии материальные ценности, за которые она отвечала, были переведены на баланс "БелРоса", а ей самой предложили уволиться по собственному желанию. Галина отказалась, резонно полагая, что коль у нанимателя нет для нее работы, то он должен ее сократить, выплатив пособие. Долгое время, она исправно ходила на работу, однако кроме настоячивых предложений написать заявление, ничего другого там не слышала. Сейчас она – как в плену: без работы, без денег и без возможности устроиться на новое место – трудовую книжку ей не отдают.

Как могла допустить такое "социально ориентированная" местная вертикаль, остается загадкой – разговаривать с автором на эту тему в райисполкоме по традиции отказались. При этом известно, что принимая решения об удовлетворении исков, Горецкий суд неоднократно направлял в райисполком частные определения о массовых нарушениях администрации "БелРосСтроя" Указа о ежемесячной выплате зарплаты.

Кстати, встретиться с этой самой администрацией за два дня хождений в "Парнас" так и не удалось. Сменявшие друг друга охранники толком и сами не знали, кто там сейчас руководит, твердо отвечая только одно: Измайлович сейчас в Москве. Телефон же подписывающего документы в качестве директора Г.Г.Бидененко

был все время недоступен, а на месте застать его не удалось.

И все же несколько комментариев компетентных людей мы получили.

Известный горецкий юрист (представляться не желал):

- Взыскать деньги с ответчика, на мой взгляд, сейчас малореально. Все имущество там описано, автомобили принадлежат частным лицам, а являющийся учредителем "БелРосСтроя" "БелРос" ответственности за свое "детище" согласно Устава предприятия не несет. Единственный способ, который я вижу, объявить эту фирму банкротом, тогда при распродаже имущества бывшим работникам достанется хоть что-то.

Председатель правления Могилевского правозащитного центра Борис Бухель:

- Я, честно говоря, не понимаю такой позиции людей, сидящих без движения и ждущих когда на них "свалится" деньги. Свои права нужно защищать, иначе можно вообще остаться ни с чем. Тем более, что Закон здесь однозначно на стороне работников.

На всякий случай.

По приглашению нашей редакции Борис Бухель планирует посетить на будущей неделе Горки и встретиться с теми, из обманутых работников, кто намерен что-либо предпринять для удовлетворения своих требований. Консультации будут оказываться бесплатно. О времени и месте встречи желающие могут узнать по телефону 545 89 83.

Иван МОРОЗОВ

РАДЫЕ СВАБОДА

ПРАВААБОРОНЦЫ ЗАКЛИКАЮЦЬ АДХІЛІЦЬ КАНДЫДАТУРУ БЕЛАРУСІ

Звыш 40 праваабарончых арганізацыяў з розных краінаў заклікалі Генэральную асамблею ААН адхіліць кандыдатуру Беларусі, якая прэтэндуе на месца ў Радзе ААН у пытаннях правоў чалавека.

У звароце праваабаронцаў адзначаецца, што шматлікія парушэнні правоў чалавека, дапушчаныя беларускімі ўладамі, робяць "абсалютна непрымальным" удзел Беларусі ў працы праваабарончага ведамства ААН.

Арганізацыя "Human Rights Watch" назвала пазыцыю афіцыйнага Менску ў пытаннях дэтрыманья правоў чалавека "жахлівай і бессаромнай".

Галасаваньне аб кандыдатуры Беларусі мае прайсці ў Генэральнай асамблеі ААН 17 траўня.

СІНЦЫН І ПАРФЯНОВІЧ ЗА ЎВАХОДЖАНЬНЕ БЕЛАРУСІ Ў СКЛАД РАСЕІ

У Расеі і Беларусі абнародаваны "Менскі маніфэст беларуска-расейскага яднаньня". Яго аўтары -- сустаршыня зарэгістраванага ў Расеі фонду сацыяльна-эканамічнага супрацоўніцтва Леанід Сініцын і трохразовы алімпійскі чэмпіён Уладзімер Парфяновіч.

У маніфэсце гаворыцца, што адзіны рэальны спосаб беларуска-расейскага яднаньня – ўваходжаньне Беларусі ў якасьці суверэнай дзяржавы ў склад Расейскай Фэдэрацыі на правах асацыяванага суб'екту.

У якасьці адзінай валюты на тэрыторыі саюзнай дзяржавы прапануецца ўвесці расейскі рубель. Гэтаксам аўтары маніфэсту прапануюць перадаць ва ўласнасьць саюзнай дзяржавы беларускія газы і нафтаправоды.

У інтэрв'ю "Свабодзе" былы кіраўнік адміністрацыі Аляксандра Лукашэнка Леанід Сініцын тлумачыць выхад маніфэсту тым, што пабудова саюзнай дзяржавы спынілася, і саюзныя дачыненні паміж Расеяй і Беларуссю зайшлі ў тупік. І маніфэст мае на мэце вырашыць праблемы, якія назапасіліся ў гэтым пытаньні.

Лідэр Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька лічыць, што аўтары маніфэсту Уладзімер Парфяновіч і Леанід Сініцын зыходзяць з таго, што Расея будзе выпрацоўваць новую стратэгію і будзе шукаць палітычныя структуры ці асобаў, здольных гандляваць Беларуссю. "І цяпер яны спрабуюць заняць нішу з тых, хто гатовы за больш нізкую цану прадаць Беларусь", -- лічыць Анатоль Лябедзька.

Танна Соўсе

МНЕНИЕ ЭКОНОМИСТА

Андрей ЮРКОВ
тел. 623 61 08

Добрались до пенсионеров

На прошлой неделе правительство закинуло очередной “пробный шар”, который свидетельствует о неподъемности для экономики существующей пенсионной системы. На пресс-конференции высшие чиновники Министерства труда и социальной защиты рассуждали о том, как тяжело нашей экономике тащить на своих плечах 2,4 миллиона пенсионеров, на содержание которых сегодня идут уже около 11% ВВП. Говорилось, что нагрузка на одного работающего, который сегодня содержит пенсионера, у нас выше, чем даже у стареющей России в полтора раза.

Если порываться в памяти, то каждый вспомнит, что такие волны “ревизионизма” пенсионной системы возникают у нас регулярно в те моменты, когда государство начинает ощущать недостаток средств. В последний раз подобные веянья возникали 3-4 года назад. Даже предпринимались некоторые шаги, чтобы “разрулить” проблему, но позднее волна российских нефтедолларов позволила отложить решение проблемы в дальний, как казалось, ящик. Да недаром говорят, что “халава” долго не живет. Тому в глубинах правительства в сегодняшних непростых экономических условиях вслед за льготниками берутся за пенсионеров.

Попробуем разобраться в сущности проблемы и спрогнозировать возможные действия власти по ее решению. Пенсионная система в нашей стране является солидарной, т.е. сегодняшние трудящиеся содержат сегодняшних пенсионеров. С момента создания в советские времена, когда пенсионеров было относительно мало, эта система позволяла довольно эффективно решать вопрос пенсионного обеспечения. Но сейчас, когда пенсионеров уже больше, чем половина от числа работающих и их количество растет, эта система ложится непосильным бременем на общество.

Совсем иначе работает пенсионное обеспечение в развитых странах. Она построена на том, что каждый человек всю жизнь откладывает средства на собственный пенсионный счет, чтобы после выхода на пенсию пользоваться им. Поэтому такая система и называется персонализированной. Государства гарантируют сохранность всех пенсионных вложений, жестко контролируют пенсионные и сберегательные фонды, не давая им заниматься ненадежными финансовыми операциями – рисковать вложенными средствами граждан. Поэтому, просуществовав уже более пятидесяти лет, утвердив свою надежность в глазах простых людей и у государственных институтов, сегодня пенсионные фонды в развитых странах являются одними из наилучших инвесторов, которые аккумулируют значительные средства и служат хорошей страховкой в случае наступления кризисных периодов.

Безусловно, существуют там и социальные, выплачиваемые из бюджета пенсии, однако их размер, у нас позволяет только выживать. Там же человек может на эту пенсию жить. Неудивительно, что наши туристы, когда попадают в европейские страны, замечают, что там основную массу путешествующих людей составляют дети и люди пожилого возраста. Дети, потому что лживый лозунг советской власти “Все лучшее – детям” там реально работает. А люди пожилые – потому что работали очень интенсивно, хорошо зарабатывали, не имея много свободного времени и теперь у них есть средства для того, чтобы отдохнуть и посмотреть мир.

У нас же трудятся и молодой и старый, но до гробовой доски еле сводят концы с концами. Безусловно, под тяжестью экономических проблем наше правительство вынуждено будет пойти на пенсионную реформу. Но какая реформа может быть без реформ в экономике? Несколько лет тому назад правительство предлагало поднять пенсионный возраст, что вызвало волну недовольства в обществе. Сегодня поднимать планку выхода на пенсию нельзя. Ведь продолжительность жизни, особенно в “условно чистых” чернобыльских районах, в последние десятилетия неумолимо сокращается. Снижать пенсии – самоубийство для власти. Поэтому, скорее всего, правительство ограничится полумерами: ликвидируют возрастные льготы при выходе на пенсию, перестанут выплачивать пенсии работающим пенсионерам и даже могут пойти на негласное замораживание пенсий. Но, уважаемые обыватели, главное – чтобы не начали брать на вооружение опыт Китая, у которого, говоря словами наших высших госчиновников, мы должны учиться. В Китае пенсий не платят вообще. Там партийное руководство считает, что о стариках должны заботиться их дети.

Посоветовать же здесь можно только одно: учитесь, уважаемые обыватели вкладывать деньги, сберегать их. Раз государство не очень заботит наше будущее – нужно заботиться о нем самим.

ДУМКА

Спасти рядового Ж.

Третьего мая во всем мире отмечается День свободы печати. Решение об этом было принято в начале 90-х годов XX века Генеральной ассамблеей ООН. Мы решили отметить этот праздник по-своему. Тем более, повод имеется. В марте газета “Ленінскі шлях” опубликовала статью своего внештатного корреспондента В.Журавлева “Издатели кривых зеркал”, посвященную нашему “УзГорку”, а также скромной персоне главного редактора. Это уже второй материал на данную (заданную?) тему. Ответ на первую статью мы опубликовали в газете “Горький выбор”, а сегодня попробуем высказать свое мнение относительно второго творения. Для тех, кто “Шлях” не читает (а среди наших читателей таковых немало) перепечатаем эту статью полностью. Делаем это и из стремления к плюрализму, и потому, что возможности опубликовать свою точку зрения на страницах “ЛШ” у нас нет. Это к слову о свободе печати и достоинстве ее выборе, о чем пишет г-н Журавлев.

ИЗДАТЕЛИ КРИВЫХ ЗЕРКАЛ

(“ЛШ” 28 марта 2007г.)

Журналистика — одно из важнейших социальных явлений современной жизни, важный вид массово-информационной деятельности, обеспечивающий взаимодействие между личностью и обществом и несущий в массы правдивую информацию о всех процессах, что происходят в нем.

Однако на “волне демократии” активно начали распространяться издания различного толка, несущие в общество сумятицу и всякую ерунду. К таким можно отнести и местные газеты типа “УзГорак” и Горький выбор”, издателем и главным редактором которых является Эдуард Брокеров.

Видимо, его настоящие хозяева поставили перед исполнителем цель: чем абсурднее ложь, тем больше дураков в неё поверят. Одним словом, действовать по принципу “кривых зеркал”, искажать действительность. Ведь есть еще, чего скрывать, и такие, кто охотно верит во всякого рода бредни.

Снова взявшись за перо заставил очередной выпуск Горьцкого вестника”, который обнаружил в своем почтовом ящике. С его

страниц издатель Брокеров призывает к очередной акции солидарности в поддержку “мучеников” за демократию, пострадавших от репрессий белорусских властей, настоятельно рекомендуя читателям зажечь в домах свечи. Прямо какие-то политические спектакли, режиссеры которых ищут “дураков-актеров”.

Хотел бы обратить внимание здравомыслящих людей вот на что. Окажется, можно ни за что не отвечать и хорошо жить, как мой оппонент Брокеров, ставший эдаким уловимым мстителем, которого никто не ловит. Тогда напрашивается законный вопрос: что от подобной “издательской деятельности” имеет государство? Да ничего, кроме редких кругов в грязной луже. А интересовался ли издатель мнением тех, кому он тайно, по вечерам, рассылает свою печатную продукцию по почтовым ящикам. Нужно ли это им? Я думаю, что ответ был бы более чем понятный. Это просто идеологический терроризм в скрытой форме. И об этом с возмущением говорят и в общественном транспорте, и на остановках.

Тогда на кого рассчитана подобная “брокериада”? Зрелых читателей от нее просто воротит, а молодежи та-кая дребедень, как они выражаются, до “фени”. Выходит, что эта кормушка нужна редактору, который не за “спасибо” от своих хозяев проявляет такое рвение к изданию и распространению “словесного мусора”.

Я не слышал, чтобы издатель Э Брокеров делился с кем-нибудь своими гонорарами или занимался в рай-оне меценатством. Радеть за народ и демократию одно, а поливать государство грязью — совсем другое.

Направьте свою деятельность и финансовые возможности на благое дело. Ведь есть и сироты, и социальные приюты, и дома престарелых и одиноких сограждан. А если вы кричите во все “горло”, что демократии у нас в Беларуси нет, то ведь и противоречите сами же, открыто занимаясь политической “журналистикой”, ничто-го подобного с таковой не имеющей.

Мне думается, что компетентным органам пора уже разъяснить издателям типа Брокерева простую истину, что демократия

и вседозволенность — понятия совершенно разные. И оцениваться должны соответственным образом. Я уверен в том, что мое государство обязано защитить меня от всякого рода посягательств на мое конституционное право — что мне читать, и что выписывать. Сейчас есть достойный выбор периодической печати.

В.Журавлев, внештатный корреспондент газеты

НАШ ОТВЕТ ЖУРАВЛЕВУ

Сразу же хочу поблагодарить автора, который в отличие, от первой статьи, почти сумел удержаться от примитивного хамства и оскорблений в адрес оппонентов, хотя для таких людей это обычно бывает непросто. Особенно, когда человек уверен, что адекватно ответить на страницах той же газеты ему не смогут.

Насчет “волны демократии”. Это Вы о том, что в Беларуси нынче нельзя ни купить, ни выписать независимую газету? Или о том, что зарегистрировать новое частное издание невозможно уже много лет? Может это волна и есть, однако катится она, на мой взгляд, куда-то не туда, подминая под себя элементарные права человека – в частности, право на получение информации.

Какую действительность мы искажали? Это вопрос не только к автору, но и к читателям. И если первых, коли такие найдутся, мы просим сообщить факты, чтобы их устранить, то господину Журавлеву придется свои обвинения доказывать.

Хозяин у нас один – правда. Мы печатаем то, что видим, или берем информацию из источников, заслуживающих доверия. И если где-то творятся безобразия и мы о них написали, то именно для этого пресса и существует. Журавлеву же, который, по-видимому, не может жить, чтобы не служить хоть кому-то с постоянным “чегоизволите?”, везде мерещатся какие-то “хозяева”, которые “ставят задачу”. Действительно – бредни. Именно о таких случаях говорится в журналистской поговорке: “Самолеты падают, потому что об этом пишут газеты”.

Акция “Зажги свою свечу”, о которой было рассказано в “Горьком выборе”, проходит по всей Беларуси и имеет целью поддержать политзаключенных, а также родственников пропавших

политиков. Считаю, что Ваше, Василий Демьянович, пренебрежительное отношение к судьбам известных в стране людей дает мне право пожелать Вам оказать когда-либо на их месте. Или на месте их родственников, которые уже много лет не знают, что случилось с их близкими.

Вы спрашиваете, что имеет с моей издательской деятельностью государство?

Не так уж много. Только налог с продажи небольшого тиража газеты “УзГорак”. Если бы пожелало – могло бы иметь больше, даже двойную выгоду. Для этого надо только зарегистрировать нашу газету, допустить ее в подписной каталог и киоски “Союзпечати”, получая причитающиеся налоги. Вторая часть выгоды состоит в том, что, с появлением в Горках третьей газеты, “Ленінскі шлях” перестанут читать окончательно, в результате чего отпадет необходимость дотировать его из бюджета.

Мнением наших читателей мы, безусловно, интересуемся. Газеты свои раздаем им не “тайно по вечерам”, а открыто, не прячась, в отличие от Вас, за чиновничьи спины и не проводя подписку путем грозных циркуляров из райисполкома. Это, кстати, к вопросу о защите от посягательств на конституционное право “что читать и что выписывать”. При этом многие из тех, к кому наши издания попадают, благодарят нас за возможность прочесть правдивое слово. Так что ответ на еще один Ваш вопрос – им это нужно – в самом деле более чем понятный.

Если же говорить о гонорарах, то увы, Василий Демьянович, в отличие от “Шляха” у нас их нет. И мы также не слышали, чтобы сотрудники этой газеты (штатные, или внештатные) свои вознаграждения кому-нибудь отдавали, выступая меценатами.

Что до Вашей любви к “компетентным органам”, то в ней-то и состоит вся Ваша сущность – трусливо “высказываться” из-за их спин, а потом там пытаться там же спастись от ответственности за свое вранье. Тем не менее, мы приложим все усилия, чтобы от Закона Вы не спаслись. Готовьтесь.

ПА ЗВЫКЛАЙ СХЕМЕ

АКЦЫЯ

У Магілёве супрацоўнікі КДБ зноў спрабуюць вэрбаваць маладзёвых актывістаў.

Гэтым разам вырашылі націснуць на студэнта чацвёртага курса Беларуска-Расейскага ўніверсітэту Станіслава Есіпоўскага. Вярбоўка адбывалася прама ў ВУ. Тыздзень таму намеснік дэкана аўтамэханічнага факультэту Віталь Арцёмчык запрасіў студэнта пасля заняткаў да сябе ў кабінэт. Хлопца там сустрэлі двое незнаёмых мужчынаў, якія прапанавалі супрацу з КДБ.

Адзначу, гэта ўжо ня першая

спроба ціску на Есіпоўскага з боку спецслужбаў. Два гады таму ён трапляў у поле зроку КДБ, як актывіст руху супраціву "ЗУБР". Таму цяпер хлопцу прапанавалі збіраць інфармацыю менавіта на свайго былога каардынатора Яўгена Суворова, які, дарэчы, два тыдні таму стаў намеснікам старшыні мясцовай суполкі маладзёвага крыла Партыі БНФ.

Хлопец адмовіўся супрацоўнічаць і паведаміў пра ўсё Сувораву.

А пра спробу вярбоўкі распавёў і ўсім сваім сябрам. Але ў мінулы пятніцу да Есіпоўскага зноў заявіліся тыя ж людзі. Нягледзячы на тое, што юнак распавёў пра сваё самавыкрыццё, супрацоўнікі КДБ назвалі Станіслава "разумным хлопцам" ды прапанавалі супрацоўнічаць надалей. Маўляў, цяпер да Есіпоўскага ня будзе падазрэнняў, таму можна сьмялей збіраць інфармацыю. Больш за тое, супрацоўнікі спецслуж-

баў паабяцалі, што днямі дадуць нумары тэлефонаў маладзёвых актывістаў, да якіх яны хочуць накіраваць студэнта, як "свайго чалавека".

У выніку Станіслаў Есіпоўскі мусіў звярнуцца па дапамогу да праваабаронцаў. Выглядае, КДБ наўрад ці пакіне яго ў спакоі па ўласным жаданні. Наступную сустрэчу камітэцкі прызначылі на бліжэйшую пятніцу.

Аляксандар Буракоў

МАГІЛЁўСКІЯ СТУДЭНТЫ ВУ ПРАВЯЛІ МІТЫНГ І ШЭСЬЦЕ ў АБАРОНУ СВАІХ ІЛЬГОТАў

Восьмага траўня ў Магілёве прайшоў мітынг студэнтаў, не задаволеных меркаванай адменаў ільготаў. Блізу сотні маладых людзей сабраліся бліжэй да сканчэння працоўнага дня на Савецкай плошчы. Маладыя людзі ўзялі папярковыя аркушы з літарамі, якія разам склалі фразу: "Куды ідуць нашыя ільготы?"

Далей студэнты накіраваліся да Зорнай плошчы, запрашаючы сустрэчных людзей, асабліва маладых, далучацца да іхняй калёны, над якой нехта разгар-

нуў бел-чырвона-белы сьцяг. Спроба міліцыянтаў адабраць сьцяг плёну не дала. У цэнтры Зорнай плошчы студэнты арганізавалі падпісны грамадзкі пункт у падтрымку свайго патрабавання. Міліцыя рабіла відэаздымку ўсіх удзельнікаў студэнцкай акцыі, а таксама тых, хто ставіў свой подпіс пад калектыўнай пэтыцыяй да прэзідэнта, ураду і дэпутатаў.

Акцыя скончылася без трыманьняў.

Віктар Войт

КАМУНАЛКА

ПРАДСТАЎНІКІ ТАВАРЫСТВАў УЛАСЬНІКАў ЖЫЛЛЯ СУСТРЭЛІСЯ З ГОРАЦКІМІ АКТИВІСТАМІ

У апошнія дні красавіка ў Горках і Магілёве прайшлі сустрэчы прадстаўнікоў таварыстваў уласнікаў жылля зь Менску і мясцовых актывістаў, якіх не задавальняе якасьць камунальнага абслугоўваньня. Госьці са сталіцы падзяліліся досьведам "барацьбы з камунальнікамі" і распавялі аб стану ў зьменах у якасьці абслугоўваньня жылых дамоў, уласнікамі якіх зьяўляюцца жылёвыя таварыствы.

Як вядома, за межамі сталіцы пераважная большасьць жылога фонду знаходзіцца на балянсе дзяржаўных камунгасаў, якія, збіраючы з жыхароў грошы, практычна не займаюцца ні абслугоўваньнем дамоў, ні капіталым

рамонтам. Красамоўны факт выяўлены ў Магілёве, дзе на тэрыторыі ЖЭС-9 уведзеная дадатковая аплата за ўборку лесвічных пляцовак прыватнай фірмай, хаця аплата гэтай паслугі ўваходзіць у рахунак за тэхнічнае абслугоўваньне. Фактычна ж лесвіцы там не прыбірае ніхто.

У Горках госьці пазнаёміліся з працай аднаго з жылёвых каапэратываў, які адмовіўся ад паслуг камунальнай і самастойна з пасьпехам вырашае ўсе пытаньні ўтрыманьня дома.

Напрыканцы сустрэчаў іх удзельнікі дамовіліся аб сумесных дзеяньнях дзеля павышэньня якасьці камунальных паслуг.

Эдуард Брокараў

ВЛАСТЬ

Президентство — по наследству

своего сына. И не просто так продвигает, а сразу на руководящие должности и с нарушением собственных указов и законов.

Даже в Трудовом кодексе записано, что близкие родственники не могут находиться в прямом подчинении (муж директор — жена бухгалтер). Тем не менее, А.Лукашенко ввел В.Лукашенко в Совет Безопасности. Председатель этого совета — Александр Лукашенко. Витя Лукашенко находится в его подчинении.

А недавно "в целях дебиюкратизации" Указом президента №58 от 30.01.2007 г., Администрация президента сокращена аж на пять человек. При этом двое из "сокращенцев" переведены в

"Государственный секретариат Совета Безопасности Республики Беларусь для обеспечения деятельности помощника Президента Республики Беларусь по национальной безопасности".

На основании этих сведений можно сделать точный вывод: Виктор Лукашенко не является рядовым членом Совета безопасности, а входит в его секретариат. И именно ему приданы эти двое помощников, призванных сделать все, чтобы бывший пограничник Виктор Лукашенко ненароком не запутался в сложных вопросах национальной безопасности.

Интересно, что в указе №58 имеется п.2.2, который в опубликованной версии звучит следую-

щим образом: "Для служебного пользования". Возможно, что именно этим пунктом определены конкретные обязанности Виктора Лукашенко, которые не предназначены для широкого круга.

Эксперты полагают, что Виктор Лукашенко будет выполнять роль "серого кардинала" при Викторе Шеймане. Но нам кажется, это слишком мелко для любимого сына президента.

Скорее всего, А.Лукашенко когда-нибудь скажет Вите: "Оставься, мальчик, с нами, будешь нашим королем!"

Леон Александров

ДМИТРИЙ И ВИКТОР ЛУКАШЕНКО

Когда-то в Беларуси ходил такой анекдот: "Александр Лукашенко устал быть президентом. Коронация назначена на четверг". Тогда над этим все смеялись. Сейчас, глядя на современные тенденции во власти — уже не доф смеха. Похоже, что на двух ближайших президентских выборах президентом снова станет Лукашенко. Только звать его будут Виктором.

Уж слишком активно Александр Лукашенко продвигает во власть

МИНИ-КАНГРЭС

Горацкія дэлегататы адмовіліся ад удзелу ў Магілёўскім абласным міні-Кангрэсе

Горацкая рэгіянальная кааліцыя дэмакратычных сілаў распаўсюдзіла заяву аб тым, што дэлегататы ад рэгіёну ня будуць браць удзел у абласным Кангрэсе дэмакратычных сілаў. Дакумэнт быў прыняты пасля яго абмеркаваньня сябрамі кааліцыі, якія маюць права на ўдзел у працы Кангрэсу дэмакратычных сілаў, і прадстаўнікамі суполак палітычных партыяў. У заяве гаворыцца, што мясцовым актывістам незразумелы прынцып фарміраваньня складу дэлегатаў. Аўтары дакумэнта таксама абвінавацілі аргані-

затараў Кангрэсу ў адыходзе ад дэмакратыі, перавышэньні паўнамоцтваў і нізкім арганізаваным узроўні працы па падрыхтоўцы форуму.

Сябры Горацкай кааліцыі заклікалі прадстаўнікоў іншых рэгіёнаў Беларусі далучыцца да іх рашэньня. Яны таксама пакідаюць за сабой права самастойна прымаць рашэньне аб магчымым удзеле ў агульнаацэньнальным Кангрэсе дэмакратычных сілаў.

Эдуард Брокараў

У Магілёве абласная канфэрэнцыя дэлегатаў меркаванага Кангрэсу дэмакратычных сілаў не адбылася з-за адсутнасьці кворума

На рэгіянальным форуме сабралася менш за дзеве траціны ад сьпісачнага складу дэлегатаў, што не дазволіла яму займець неабходную легітымнасьць для вырашэньня такіх пытаньняў, як зацьверджаньне канчатковага складу дэлегатаў, абраньне 7-мі дадатковых дэлегатаў "ад сябе", вызначэньне VIP-пэрсонаў на Кангрэсе ад рэгіёну. Кворум ня склаўся ў выніку байкатаваньня абласной канфэрэнцыі з боку дэлегатаў ад рэгіянальнай кааліцыі дэмакратычных сілаў, пра якое кіраўнікі кааліцыі папярэдне паведамілі на адмысловай прэс-канфэрэнцыі.

Па прапанове прадстаўнічай дэлегацыі зь Менску, якая складалася з прадстаўнікоў Палітрады Аб'яднаных дэмакратычных сілаў, магілёўскія дэлегататы пагадзіліся замест канфэрэнцыі правесць сход, не абцяжараны ніякімі паўнамоцтвамі. Карыстаючыся прысутнасьцю С.Калякіна, С.Багданкевіча, Ю.Хадыкі, А.Бухвостава, А.Сідарэвіча ўдзельнікі сходу выявілі жаданьне паслухаць іхня меркаваньні і камэнтары аб праектах асноўных дакумэнтаў, якія будуць вынесены на разгляд Кангрэсу.

У часе некаторых выступаў дэлегатаў на адрас прысутных прадстаўнікоў Палітрады і Аргкамітэту выказваліся крытычныя заўвагі і нават прэтэнзіі да іхных учынкаў у пэрыяд падрыхтоўкі да Кангрэсу. Аднак паколькі ані госьці зь Менску, ані ўдзельнікі сходу ня мелі адпаведных паўнамоцтваў для апэратыўнага вырашэньня паўстальных праблемаў, было дамоўлена перанесць іхны разгляд з удзелам зацікаўленых асобаў непасрэдна ў Палітраду і Аргкамітэт, якія мяркуюць сабрацца напачатку тыдня.

Затым удзельнікі сходу правялі, як гэта і прадугледжвалася, патаемнае галасаваньне па ўсіх 5-ці пытаньнях, прапанаваных Палітрадай і Аргкамітэтам для папярэдняга абмеркаваньня ў рэгіёнах. Вынікі галасаваньня паказалі, што пераважная большасьць прысутных дэлегатаў выказалася за тое, каб Аб'яднанымі дэмакратычнымі сіламі краіны кіраваў калектыўны орган, а ягоных сусаршыняў, якія б адказвалі за канкрэтныя кірункі агульнай працы, можна было б зьмяняць.

Віктар Войт

ПАЛІТЫКА

СВАБОДА СЛОВА

Лукашэнка ў Баку: “Мы знайшлі тут добрае апірышча”

Па выніках перамоваў Лукашэнка і Аліева адбылася прэсавая канфэрэнцыя.

На прэсавай канфэрэнцыі беларускі кіраўнік у прыватнасці заявіў:

“Паверце, што там, у цэнтры Эўропы мы знайшлі сабе добрае апірышча, добрых надзейных сяброў. А мы тут упэўненыя, што знайшлі добрае апірышча тут, у Закаўказзі – і ў эканамічным, і ў палітычным, і ў дыпламатычным плане.

І што вельмі важна – нашы дачыненні пазбаўлены ўсялякай надобрасумленнай

палітыкі. Мы цалкам упэўненыя, што калі супрацоўнічаем па газе, па нафце, па прамысловасці, у іншых сферах – гэта не пацягне за сабой палітычны ціск, як гэта часта бывае ў супрацоўніцтве зь іншымі дзяржавамі”.

Ільхам Аліеў заявіў, што палітычнае рашэнне аб супрацоўніцтве з Беларуссю ў нафтагазавай галіне ў Баку прынята. Ён дадаў:

“Для нас супрацоўніцтва ў пытанні дыверсіфікацыі паставак заўсёды мела

значэнне больш эфектыўнага выкарыстання нашых прыродных рэсурсаў.

Сёння з Азэрбайджану на рынкі Эўропы і сьвету транспартуецца нафта па трох трубаправодах, абмяркоўваецца пытанне транспартавання нафты па маршруце Адэса-Броды. Мы далі сваю палітычную падтрымку гэтаму праекту.

У Азэрбайджане прынятае палітычнае рашэнне аб супрацоўніцтве паміж нашымі краінамі ў галіне нафтагазавых апераций. Зараз справа за спецыялістамі, каб

былі падлічаныя эканамічныя ўмовы гэтых праектаў, камэрцыйны бок.

Мы ведаем пра зацікаўленасць беларускіх кампаній да азэрбайджанскіх нафтавых радовішчаў. Мы таксама вітаем гэты інтарэс. І я ведаю, што сёння ўжо вядуцца кансультацыі на ўзроўні адпаведных нашых кампаній аб удзеле ў нафтавых праектах у Азэрбайджане беларускіх кампаній. З нашага боку ёсць поўная падтрымка ў гэтым пытанні”.

Радзій Свабода

СУСТРЭЧА

Магілёўскія праваабаронцы дапамагаюць працоўным

10 траўня ў Горках адбылася сустрэча былых супрацоўнікаў ЧУП “БелРосСтрой”, якія па некалькі месяцаў ня могуць атрымаць раз’езд, з прадстаўніком Магілёўскага праваабарончага цэнтру Барысам Бухелем. У сустрэчы, якая была арганізавана Горацкай рэгіянальнай кааліцыяй дэмакратыі, удзельнічаў таксама лідэр кааліцыі Андрэй Юркоў.

Барыс Бухель растлумачыў прысутным іх правы, параіўшы з’вяртацца ў розныя інстанцыі

са скаргамі ня толькі на фірму “БелРосСтрой”, але й на яе гаспадара Ігара Ізмайловіча. Усяго ж у якасці “падманутых працоўнікоў” у Горках апынуліся больш за 50 чалавек, якім фірма павінна сумы ад 500 тысячаў да некалькіх мільёнаў рублёў.

Працоўнікі разам з праваабаронцамі выпрацавалі плян дзеянняў, у якім, акрамя скаргаў, плянуецца правядзенне пікетаў ды іншых акцый пратэсту.

Эдуард Брокараў

Ініцыюецца рэфэрэндум дзеля абароны гістарычнай часткі Горадні

3 траўня прадстаўнікі ініцыятывы горада і грамадзкія актывісты абвесьцілі аб пачатку стварэння ініцыятыўнай групы па арганізацыі рэфэрэндума дзеля абароны гістарычнай часткі горада. У бліжэйшы час у гарвыканкам будуць пададзены дакументы для рэгістрацыі ініцыятыўнай групы. У падтрымку правядзення рэфэрэндуму неабходна сабраць подпісы ня менш 10% ад колькасці выбарцаў Горадні.

Ініцыятарамі акцыі сталі дактары гістарычных навук

Алесь Смальянчук і Аляксандар Краўцэвіч, мастакі Алесь Сураў і Уладзімер Кіслы, гісторыкі Сяргей Салей і Андрэй Вашкевіч, каваль-рэстаўратар Юрась Мацко, заснавальнік і ганаровы старшыня ГА “Саюз палякаў Беларусі” Тадэвуш Гавін, старшыня ГА “Цвіне” Альгіс Дзіргінчус, дэпутат гарсавета Сяргей Кузьмянок, журналісты Наталья Макушына, Алесь Залеўскі і Павал Мажэйка.

“Мы заклікаем усіх, каму неабякавы лёс гораду, прыняць удзел у стварэнні ініцыятыўнай

групы. Ад нашых сумесных намаганняў залежыць, ці захавае Горадня свой гістарычны вобраз, ці ператворыцца ў бетонна-плітачную пляцоўку”, - адзначыў Алесь Смальянчук.

На сённяшні дзень са старажытнай карты горада з’явілася больш за 20 будынкаў, была з’мененая гістарычная пляніроўка Савецкай плошчы, моцна пацярпелі археалагічныя пласты XV-XX стагоддзяў у цэнтры горада. Улады маюць намер з’несці яшчэ 70 пабудоваў.

Алесь Васількевіч

СВАБОДА СЛОВА

Інтэрнэт-межы ў Беларусі могуць істотна звужацца

Праваабарончая арганізацыя “Freedom House” надрукавала штогадовую справаздачу пра свабоду прэсы. У 2006 годзе Беларусь аднеслі да несвабодных краінаў — яна займае 186-е месца са 195 краінаў. Побач з ёй Паўночная Карэя, Туркмэністан, Лівія, Куба. Паводле “Freedom House”, у згаданых краінах свабодныя мэдзі альбо ўвогуле не існуюць, альбо іх так мала, што яны ня могуць данесці да грамадства альтэрнатыўную інфармацыю.

Намеснік старшыні Беларускай асацыяцыі журналістаў юрыст Андрэй Бастунец лічыць, што сытуацыя зь незалежнымі мэдзіямі можа яшчэ пагоршацца.

Гэта адбудзецца ў выніку прыняцця закону аб інфармацыі, інфарматызацыі і абароне інфармацыі. Такі законапраект мусяць днямі разгледзець дэпутаты Палаты прадстаўнікоў.

“Самая распаўсюджаная заўвага на тое, што адрознівае ідэяцыю ў вочы. Зірнеце на законапраект: зялёным колерам у

сьпісе адлюстраваны спасылкі на іншыя нарматыўныя акты. З 58 артыкулаў законапраекту 109 спасылак на іншыя акты.

Гэта недапушчальна нават з гледзішча прававога пытання. Законатворча гэта стварае ўмовы, каб потым усё рэгуляваць іншымі, больш “зручнымі” нарматыўнымі актамі, што мае на ўвазе падключэнне да працэсу іншых заканадаўчых актаў — міністэрстваў, выканкамаў і г.д.” — кажа юрыст Бастунец.

Як адзначаецца ў справаздачы “Freedom House”, беларускія ўлады ўсё больш настойліва спрабуюць кантраляваць інтэрнэт.

Паколькі дзяржаўная кампанія “Белтэлекам” ёсць манапалістам на рынку электронных мэдзіяў, улады часта блякуюць сайты падчас масавых акцый апазыцыі.

Як кажа доктар юрыдычных навук, прафэсар Міхаіл Пастухоў, інтэрнэт-межы неўзабаве могуць істотна звужацца:

“Ёсць такія праявіны кірунак: ін-

фармацыйная бясспэка грамадзянаў, юрыдычных асобаў і дзяржавы. Пра грамадзянаў тут у апошнюю чаргу думаецца. Пра юрыдычных асобаў — тое самае. А вось дзяржава мае самы непасрэдны інтарэс да гэтай сферы.

Як вынік, пералічаная сыстэма арганізацыі будзе займацца дзяржаўным кіраваннем у галіне інфарматызацыі і абароны інфармацыі. У прыватнасці, з’явіўся орган, пра які раней мы ня чулі, — дзяржаўны цэнтр бясспэкі інфармацыі пры прэзідэнту Беларусі.

Дагэтуль было падраздзяленне пры Савеце бясспэкі, а цяпер гэта самастойная структура, у якой досыць шырокія паўнамоцтвы. І галоўная з іх — абарона інфармацыі, якая звязаная зь нейкімі сакрэтамі ці службовай таямніцай”.

А вось першы намеснік дырэктара Інфармацыйна-аналітычнага цэнтру пры адміністрацыі прэзідэнта ўсевадал Янчэўскі лічыць і высновы “Freedom House”, і перасцярогі незалежных аналітыкаў на-

конт магчымай “прыватызацыі” дзяржавай інтэрнэту неабгрунтаванымі.

Паводле Янчэўскага, інтэрнэт-прасторы нельга кантраляваць, паколькі працэс раз’віваецца незалежна ад чыёйсьці прыхамаці:

“Ведаецца, я перакананы: сытуацыю ў Беларусі крыху ўтрываюць. Таму што працэс з тым жа інтэрнэтам раз’віваецца лямінападобна і незалежна ад чыноўнікаў. Вельмі добра, што цяпер у параўнанні з часам СССР ёсць такая крыніца, як інтэрнэт.

Прычым, думаю, празь некалькі гадоў, калі дачка мае падрасць да школы, сеціва будзе ўкараняцца ў нашае жыццё, жыццё новага пакалення проста гіганцкімі тэмпамі. Сотні тысяч людзей будуць атрымліваць інфармацыю нават не з тэлеканалаў (і ўжо тым больш не з газэтаў), а найперш з інтэрнэту”.

Ігар Карней

Кастусь Бандарук